

AZ ÚR JÓSÁGA MEGTÉRÉSRE INDÍT

2015. április 19.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr kegyelemmel teljes jelenléte van itt. Egy gyönyörűséges jelenlétében van itt az Úr köztünk. Áldjuk az Ő szent nevét mindörökké.

A dunaújvárosi dicsérő szolgálatot hallhatjuk a mai alkalmon. Köszöntjük Baranyai László és Erzsébet pásztorlásával a dunaújvárosi gyülekezetet, valamint a daruszentmiklósi gyülekezet is meglátogatott bennünket Pávelkő Edina pásztorlásával, aki a dunaújvárosi gyülekezetből növekedett ki. Megáldjuk a munkájukat és életüket a Jézus nevében!

Baranyai László röviden szólt: Amikor hirdettük az Igét, *elvetettük* a magot, akkor elkezdett növekedni a gyülekezet. Amikor *prédikálsz*, az emberek megtérnek, odamennek az Úr Jézushoz és megnyílik az ajtó. Amikor tanítod, veted a magot és kinőnek a szolgálatok, további feladatunk, segíteni, támogatni őket. Sok szolgálat nőtt ki így. Gyakorlatilag a gyülekezet minden egyes tagja szolgál. Élő bizonyossága Krisztusnak. Kilenc felkent szolgálat van még a gyülekezetben. Az elvetett magokat most *megöntöztük* imával és kimegyünk *learatni*. Hálát adunk Istennek. Én és a házam népe az Urat szolgáljuk. Ámen.

Edina: Az Úr mindig *hoz új dolgokat* a szívünkre, és erre készen kell állni. A Szent Szellem abban a pillanatban adja, amikor és ahogyan Ő akarja. Nagyon figyeljünk rá, nagyon érzékeny és nagyon szeretne általunk munkálkodni. Én hálával teljes szívvel megköszönöm Istennek, hogy behozott az Ő Testébe. Tudjuk mindannyian, hogy sok megpróbáltatáson vagyunk túl, és sok megpróbáltatás lesz még az életünkben. Az Úr nem azt mondta, hogy minden gyönyörűséges itt a földön, de azt mondta, hogy minden nyomorúságodból kimentelek téged. Csak *Őrá tekintsz*, figyelj a Szent Szellem vezetésére. Nagyon fontos. Ő az, aki itt van velünk, aki vezet minket. És ha a Szent Szellemre figyelek, akkor nem fogom megbántani a másikat, akkor nem fogok megbántódni, nem fogok megsértődni, és bármilyen fájdalom is éri a szívedet, ne csüggedj, mert Ő veled van. Áldott legyen az Úr, és hálával, teljes szívvel köszönöm Istennek a *táplálékot*, amit ad nekünk nap, mint nap. Akár az otthoni gyülekezetben, vagy az interneten, vagy Istennel való intim kapcsolatunkon keresztül, amikor otthon a Bibliát olvasod, vagy hallgatod, vagy csak elcsendesedsz, és Rá figyelsz, és mondod, most Uram Te jössz. Minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé! Ámen.

Bizonyágtételt tett: Gyulai Sándor bokatorése volt januárban, megoperálták, de nem javult mindaddig, míg az Úr nem hozott egy gyógyító ajándékot. Kiszaladt érte hitben, akkor még bicegett, de azután elmúlt minden fájdalom és tünet.

Az Úr megtalálja az életeket és *felkarolja*. Addig építi, míg készen nem állnak a szívek arra, hogy továbbvigyék a *kegyelem üzenetét* mások életébe. Megtalált először minket az Úr, elkezdett csiszolgatni, polírozgatni, és amikor már elég fényes, akkor mondja, hogy most már *készen állsz* arra, hogy vidd az Evangéliumot.

Bizony meghallgatnak bennünket az emberek, mert látják rajtunk, hogy *mások vagyunk*, mint a világ. Ezt kell rajtunk meglátniuk. Ugyanazokon a próbákon, megpróbáltatásokon megyünk keresztül, de mások, másmilyenek vagyunk. Ezt veszik észre rajtunk. Ezért teljes a hála a szívemben, hogy mindannyiótok arcán látom, ahogy bejöttök a gyülekezetbe, ragyogjátok az Ő dicsőségét. Ez az Úr munkája.

Ezt ember nem tudja rátok festeni. Akármelyik szépségszalomba mennétek, nem tudnák rátok festeni, mert az csupán az ember ereje és munkája. Csak az Úr tudja ezt tenni. Az Úr orcája rajtatok, az Ő ragyogása van rajtatok. Ezt kell vinnünk. Ez csak úgy megy, ha belenézünk a *Biblia tükrébe* fedetlen arccal. Ahogy belenézünk, a *dicsőség* ránk ragyog.

Megint belenézünk, és megint ragyog ránk az Ő *dicsőségéből*, és megint ragyog ránk. Ezt magunkba *fogadjuk*, mint egy szivacs, onnantól kezdve már csak azt kell *keresni*, hogy kik a *nyitott szívek*, akik meghallgatnak minket, és az Úr rájuk ragyogtatja azt a dicsőséget. Ez az elhívásunk. Ennyire egyszerű. A többit az Úr végzi, ha odaadod magad engedelmességben.

Az Örömhíradó újságunk újból kapható, húsvéti díszítés nélkül. Vigyétek mindenfelé, ahol jó hírt szeretnének hallani. Nagyon sok a nyomorúság a világban és a *megoldás csak Jézusnál* található. Nincs máshol. Ti már tudjátok, ti be lettetek avatva ezekbe a szellemi titkokba. *Vigyétek hírül* mindenkinek.

Május 2-án imakonferencia lesz, több helyen evangelizálunk. Fontosak az *utcai előmunkák*, mert ilyenkor sokakat meg tudunk szólítani. Az utcán rengeteg üdvösséget lehet ilyenkor összegyűjteni. Olyan egységben tudtunk dolgozni Istennel, hogy az Ő kegyelméből egy nem látó kapta vissza a szeme látását. Dicsőséget adunk az Úrnak, mert ez az Ő kegyelme volt.

Az Ő *szeretete épít fel* minket egyedül, nincs más. Abban van a teljességünk. Ebben a szeretetben kell meggyökerezni. Írja az Evangélium, hogy *gyökeret* verjete, és tovább *épüljete*. Miben? Az Ő szeretetében, abból van minden, minden az életünkben. Köszönjük az Úrnak az Ő jelenlétét. Áldott legyen a szent neve.

Az *Úr jóságáról* szeretnék nektek úgy szólani, hogy megérintse a szíveteket, ha kételkedtetek valaha az Ő jóságában. Isten ma is gyógyít, minden nap szemtanúi vagyunk. Hosszú biztonságsorok voltak tegnap Siófokon. Tizenkét órakor kezdődött az alkalom, negyed 4-kor még az emberek nem akartak hazamenni.

Ahogy Józsué ott állt a sátor előtt, a sátor bejáratánál, mert Isten dicsősége úgy megragadta őt. Mózes már eltávozott onnan, elvégezte a szolgálatát, Józsué még mindig ott állt a sátor bejáratánál, mert *lenyűgözte Isten jelenléte*. Úgy voltak ott az emberek, és a hosszú gyógyító sorok után biztonságsorokban álltak, és elmondták a biztonságaikat.

Lenyűgöző volt az Úr jelenléte. Úgy van tehát, mint ahogy Jézus akkor gyógyított. Mindenki, aki hozzá ment, azt meggyógyította, amikor hirdette az Evangéliumot. Akik Jézushoz mentek, azok *meggyógyultak*. Úgy kell lennie ma is, mert azt írja az Ige, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Akkor az Ő *nevében* ugyanakkor az erőnek benne kell lennie, és a *Szent Szellem végzi* a munkát, aki a földön kapta azt a szolgálatot, hogy elvégezze Isten munkáit. A Szent Szellem bennünk van, és velünk van, dicsőség ezért Neki.

Ha az orvosokhoz fordulunk, ők csak a tünetekkel foglalkoznak. Nem akarok senkit megbántani, ha orvosi segítségre van szüksége valakinek, támogatjuk és oda is elmegyünk. Valójában, amit az orvosok tesznek, az a *tünetek orvoslása*. Próbálják csökkenteni, megszüntetni a tüneteket. Ha kell, műtéteket javasolnak, gyógyszereket írnak fel.

Valójában mi történik? A betegségek szellemi hátterébe nem látnak bele, csak fizikális szinten próbálják helyrehozni a testünk állapotát. Ez az ő területük, eddig látnak ők. Van azonban e fölött, ami Istennél fenséges. Isten a szellemi birodalomban elvégzi a gyógyítást.

Az Úr a *betegségek okát* szünteti meg és orvosolja a szellemiekben azokat a tüneteket. Többé nincsenek. A gonosz démonok eltávoznak, a szervek megújulnak, a töredeзések, repedezések eltűnnek a testünkről. Ő a Szellem által végzi. A *láthatatlanból hozza elő* a láthatóba a gyógyulásokat. Isten a gyógyító, mondhatjuk ezt.

Az orvos tüneteket kezel, és segít a helyzeteken. Dicsőség minden jó orvosért, és hálát adunk értük és támogatjuk a munkájukat. Sokszor nem könnyű a munkájuk, de ismerjük el, hogy *gyógyítani csak Isten tud*. Ezt el kell ismernünk, ha orvoshoz megyünk, akkor is, hogy Uram, te vagy az én gyógyítóm. Mert Isten gyógyít.

Isten egy olyan *jó Isten*, hogy Ő *jobban akarja* a te gyógyulásodat, mint ahogy azt valaha el tudnád képzelni. Jobban vágyja, akarja – és elvégezte, kifizette érte az árat, hogy megcselekedhesse. Így jönnek elő ezek a csodálatos jelek, csodák nap, mint nap, amikor járjuk az országot.

Az Apostolok cselekedeteiben a 10,38-as vers mondhatnánk egy vízválasztó vers arra, hogy tisztán lássunk, hogy mi is zajlik a betegségek és a gyógyulások vonalán.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárót jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Szeretném, ha elgondolkodnál egy picit, hogy miért ilyen *sorrendben* mondja, és miért kell megemlíteni az *erőt* is, ha már egyszer felkente Őt Szent Szellemmel az Isten? Hiszen a Szent Szellemben benne van *Isten teljessége*. Miért mondja így a Szentírás, hogy felkente Őt *Szent Szellemmel és erővel*?

Több helyen fogod ezt így találni a Bibliában azért, mert a *Szent Szellem* első helyen Isten *szeretetét* fogja képviselni az életekben. Első helyen azt fogja megmutatni, hogy mennyire szeret Isten. A Szent Szellem által *öntetett ki* ugyanis Isten szerelme a szívünkbe.

Amikor a Szent Szellemmel való felkenetésünk, felruházásunk történik, akkor első helyen Isten elküldi az Ő szeretetének az üzenetét. Hogy mennyire szeret téged, hogy mennyire szereti az embert, hogy mennyire szereti az elveszetteket? És e mellé odaadja az Ő erejét, hogy bizonyosságot tegyen arról. Nagyon fontos ezt látni.

Ne úgy keressétek Istent, hogy hol az erő és az erő megnyilvánulásod? Első helyen a *szeretetét* kell megismerned. Ő a Szeretet. Ő maga a *Szeretet*. A Szeretet fog *gyógyítani*. Mert nem bírja elnézni és elviselni, ha a szentjei szenvedésekben vannak.

Tehát ezért mondja, hogy Isten felkente a názáreti Jézust Szent Szellemmel és erővel. Ezt jól jegyezd meg. A *szeretet jön elől*, és hozza magával *Isten erejét*. Nagyon fontos. Nézzük meg, mit tett ezután?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. ... aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Ez magáért beszél. Ő körbejárt a Szent Szellemmel és erővel, amerre csak Isten küldte. Mit végzett? Jókat cselekedett, azt írja, jókat cselekedett. Uram, mik ezek a jók? Nézzük meg. Meggyógyított mindeneket. Mindenkit, aki hozzá jött, azt meggyógyította. Ebből kiderül, hogy a betegséget Isten nem tartja jó dolognak. Ez az első, ami kiderül.

Tehát nem mondhatjuk, hogy a betegség tőle van, mert Ő meggyógyított mindeneket. Azt mondja a Biblia, hogy ez az a jó, amit Ő cselekedett. Mit végzett? Meggyógyított mindeneket. Miért voltak betegek az emberek? Mert az ördög elnyomása alatt voltak.

Rögtön itt a vízvázasztó a betegségről, ha eddig nem láttad tisztán, hogy honnan jött ez a betegség? Miként vannak ezek a dolgok? Tudnod kell, hogy bármilyen formája is lehet az ördögnek, de az elnyomása a betegség. Jöhet gondolatok formájában, vagy démonikus úton, bármelyik formáját is hozza elő az életedben, az ördög elnyomása alatt vagy, ha a betegség tünetei jelentkeztek.

De nincs elveszve a helyzet, mert elküldte a drága Jézus Krisztust *felruházva* a Szent Szellemmel és az erővel. Aki széjjeljárt és megmutatta, hogy milyen hatalom van az Ő nevében, hogy milyen hatalom van az Ő szeretetében és miket cselekedett? Meggyógyított mindeneket, mert az Isten volt Ővele. Velünk van-e az Isten? Mit tudtok ti erről?

Az Isten bennünk van és velünk van. *Lakozást* vett bennünk. Bennünk, akik hiszünk. Mi magunk is mondhatjuk, hogy amikor mi szertejárunk, amikor elmegyünk vidékre, akkor ugyanez az *Ige meg fog nyilvánulni*.

Ennek az igazsága, hogy mivel Isten *felkent minket* Szent Szellemmel és erővel, ezért, akik az ördög elnyomása alatt voltak, azoknak aznap fel lehet írni a *szabadulásukat* azzal a dátummal. Betehetik a Bibliájukba, hogy aznap van az én szabadulásom napja, Isten kenete megérintette az életem.

Ez tegnap is így volt Siófokon. Az emberek sokasága mondta, hogy teljes szabadulást kaptak. Nagyon köszönjük ezt a *tisztánlátást*, hogy láthatjuk, miként van a betegség, és miként működik Isten ereje?

1JÁNOS 3,8.

8. ... Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

Köszönjük, hogy megjelent az életünkben. Nem győzünk hálát adni. Akkor nem kell kétségbe esnünk, ha megmérettetésekbe kerülünk, ha próbáltatásokba kerülünk, mert Istennek a *Fia megjelent*. És azt ki kell jelenteni, hogy Ő nem lehet hiábavaló az életemben. Ha Isten Fia megjelent, az nem lehet hiábavaló az életemben! Mert az *ördög munkáit lerontja*.

Nyugodtan jelentsd ki! Bátran, mert az Ige írja. Nem saját kútforrásból származik. Azért *jelent meg* az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit *lerontsa*. Mit olvastunk? Hogy az ördög volt az, akinek az elnyomása alatt voltak, akiket Jézus meggyógyított. Akkor merre fog elbillenni a mérleg, ha te ebben hiszel? A gyógyulásod felé.

Mert Isten *felkent minket* Szent Szellemmel és erővel, hogy *meggyógyítsuk* azokat, akik az ördög elnyomása alatt vannak. *Bátorítson* téged ez, hogy Isten Fia megjelent. Isten elküldte a Fiát. Elküldte a Fiát, hogy az ördög munkáit lerontsa az életedben.

Naponta jelentsd ki bátran, mert amikor *kimondod*, akkor teszel rá egy *pecsétet*, hogy így van neked. Ezt *meghallja* a körülötted levő szellemi birodalom, az angyalok, és az ellenséges erők remegve elfutnak, mert az Ige fel van *kenve*, és a kenet *töri meg* az ígát. Jézus nevében!

Isten az Ő *szeretetét megmutatta* a kereszten Krisztusban. Akarod-e tudni, *mennyire* szeret téged Isten? Tekints a *keresztre*. Mit szenvedett ott el Krisztus érted és értem? *Átvitt* az Ő szerelmes Fiának az országába.

Nemcsak azt végezte el, hogy odaszögezte az adóslevelünket a keresztre és ott valaki meghalt értünk, az Isten egyszülött Fia. Hanem amikor ezt a *megváltást* elvégezte, akkor minket a sötétség birodalmából *kiemelt* és *átvitt* egy másik, gyönyörűségi birodalomba. Az Ő szerelmes Fiának az országába átvitt minket.

Akkor te most melyik birodalomban lakozol? A világosságban! A *világosságnak a fiai* vagyunk, és a világosságot hordozzuk ebben a világban, ahol még élünk, ami a sötétség birodalma. De felettünk már *nincs hatalma*. Ez az egyik titka a kereszténységnek, hogy *e világban* élünk, de *nem e világból valók* vagyunk. Ezen érdemes naponta elgondolkodni.

Ha dicsekszünk az Úrban, az nagyon jól tesz a lelkünknek, ha dicsekszünk a törvényben, akkor az Úr mindig fog hozni valamit. Valamit mutat, hogy még nem vagy teljes és tökéletes. Erről szeretnék röviden az Evangéliumok szerint gondolkodni veletek. Hogy mi a közünk a törvényhez és mi a közünk a kegyelemhez. Jót fog tenni a lelkünknek.

Nézzük az Ige balzsamát ebben a témakörben. Egy példázatot olvasunk Jézus tanításából, amiből hiszem, hogy mindannyian tudunk meríteni. Mindannyiunknak szól, valahol meg fogjuk találni magunkat benne. Így mondja Jézus:

LUKÁCS 18,9–14.

9. Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá:

Súlyos hiba ez, ha ilyenbe esik akár még egy keresztény is, aki tudja, hogy megigazult. De ezek farizeusok voltak, akik törvény szerint méregették magukat, és ahogy kiderül, magukat oly tökéleteseknek tartották, hogy dicsekedtek vele. A másikat pedig ezzel a mércével mérve semmibe vették. Jézus példázatot mondott nekik.

10. Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, a másik vámszedő.

11. A farizeus megállván, ily módon imádkozott magában: Isten! Hálaadok neked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím, e vámszedő is.

Azt jelenti, hogy a farizeus imája nem hallatszott föl az égbe, ő csak magában imádkozott. Az első nagy baja az volt, hogy amikor *imádkozott*, akkor a másakra nézett és *nem Istenre*. Az az ima így nem megy föl a mennybe. Azt hisszük, hogy Istennel beszélgetünk, és közben nyitva a szemünk és a másikat nézegetjük, hogy az vajon milyen? Hol van akkor a szívünk? Istennel beszélgetünk akkor? Nem.

A mellét veregetve mondta, hogy ím, itt vagyok én, a tökéletes, a megigazult és hálaadok neked, hogy én, ez a tökéletes, nem vagyok olyan, mint az a másik, akit így lenézett. Ezt az imádságot megnézzük, Jézusnak mi a véleménye erről?

12. Böjtölök kétszer egy héten; tizedet adok mindenből, amit szerzek.

Ez nagyon katonás, ennek így kell lenni a törvény szerint.

LUKÁCS 18,9–14.

13. A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!

Mit kért ő? *Irgalmat kért* Istentől. Ez egy nagyon áldott dolog. Jézus így folytatja:

14. Mondom néktek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

Ez, aki megalázta magát Isten előtt, aki *alázatot öltött* magára és irgalmat kért, *megigazulva* ment el. Inkább, hogynem amaz. Nézzük csak, hogyan kezdte Jézus? Mit mondott? Aki magát igaznak tartotta, így kezdte, hogy ők igazak, elbizakodott magában, hogy ők igazak és a többieket semmibe vették. Nem ment haza megigazultan, hiába tartotta magát akármilyen igaznak a törvény szerint. Isten szemében nem volt igaz ember.

Ugyanis a törvényben próbálta megélni az Istennel való közösségét, de az nem fog menni. Mert a törvény kőtáblákra lett írva, és az embernek akkor még kőszíve volt. A kő pedig hideg, rideg dolog. *Nem tudott közeledni* a törvény által Istenhez ez a farizeus, akármennyire tökéletesen megélte és megcselekedte, amit a törvény megírt.

De a büszkesége, a kevélysége és a másikat lenéző magas orra nem tudta előbbre vinni Istennél. Nagyon nagy tanulság ez nekünk. Akármennyire érezzük igaz voltunkat Isten előtt, ne nézzük le a másikat. Sem azt, aki Krisztus Testében már igaz Isten szent vére által, sem azt, aki még kint van a világban, és így vagy úgy cselekszik.

Irgalmat kérjünk rájuk, *kegyelmet* kérjünk rájuk és adjunk hálát, hogy mi már egy kicsit előbbre vagyunk Istennél. Ez a helyes út. Alázattal menni Isten elé mindenkor, mert aki magát megalázza, az fog felmagasztaltatni.

Aki felmagasztaltatott magas orral megy Isten elé, attól Isten azt fogja kérdezni: ugyan mivel dicsekszel? Mid van, amit nem úgy kaptál? Ha úgy kaptad, akkor miért dicsekszel vele? Az orrunkra fog koppintani. Az nagyon jól tesz nekünk, hogy megtérjünk abból. Isten ezt *szeretettel* fogja végezni. Szeretettel fogja végezni minden esetben.

Mindjárt itt a következő részben nagyon érdekes, hogy egy farizeus főember megy Jézushoz. Ezt a történetet is részletesen rögzíti a Biblia. Hogyan is voltak a farizeusok a törvénnyel? És ez által a szívük milyen kőkeménységben volt. Isten miért nem tudta őket ezért úgy magához ölelni, ahogy szerette volna?

LUKÁCS 18,18–23.

18. És megkérde Öt egy főember, mondván: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

Látjuk, hogy ezeket a farizeus főembereket nagyon is *foglalkoztatta* az örök élet, mert ezzel a kérdéssel ment oda Jézushoz, hogy mit kell tennem, hogy elnyerhessem az örök életet? Annyira foglalkoztatta őt ez az *örök élet*, hogy a Márk írása szerint azt olvassuk, hogy odafutott Jézushoz és *letérdelt*. Igazából elismerte, hogy akihez megy, *annál van a válasz*. Itt csak az derül ki, hogy főemberről van szó.

A Márk evangéliumban úgy írja, hogy egy gazdag ifjú, aki oda futott Jézushoz és letérdelt előtte. Az, hogy nagy gazdagsága volt, nem csoda. Majd fogjuk olvasni, hogy ifjúsága óta betartotta a parancsolatokat. Ha az ószövetségben valaki *megtartotta* a parancsolatokat, akkor

áldásokat ígért az Írás. Nagy gazdagsága volt és így ment oda Jézushoz. Azt kérdezte, hogy mit kell cselekednem, hogy az örök életet elnyerhessem?

LUKÁCS 18,18–23.

19. Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten.

Nagyon érdekesen válaszolt neki Jézus, mert azt akarta ezzel tudatni, hogyha te engem jónak nevezel, akkor te ezzel elismered, hogy én itt Isten vagyok a földön. Nem vagy messze az igazságtól. Nincs senki jó, csak egy, az Isten. Miért nevezel engem jónak? Csak nem kaptál kijelentést arról, hogy *Isten Fia* van itt előtted? Közel volt az igazsághoz, mert Jézushoz ment és ezt a kérdést tette föl. Jézus folytatja:

20. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

21. Az pedig monda: Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.

Hangsúlyozom, hogy nem csoda, hogy gazdag ifjú volt, mert a törvény szerint nevelték. Főember volt és mindezeket megtartotta, amiket a törvény írt.

22. Jézus ezeket hallván, monda néki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem.

Amikor a törvényben akarjuk *megmérni* magunkat és Isten elé állni, hogy milyen tökéletesek vagyunk, Isten mindig rá fog *mutatni* valamire, ami még *hiányzik* ahhoz, hogy olyan tökéletesek legyünk.

Ha csak egy jöttácskát kihagyunk a törvényből és a törvény szerint akarunk élni, akkor már nem vagyunk azok, mert az egész ellen vétettünk, és rá fog mutatni Jézus, hogy itt még valami hiányzik. Ne dicsekedjél. Ez Jézus.

Azért teszi, hogy ráébredjünk, hogy *csak kegyelemből* tudjuk elnyerni az örök életet. Jézus ezeket mondja, hogy egy fogyatkozás azért még van benned. Mert Jézus belelát a szívekbe. Mit kért tőle?

A törvény betartásában tökéletes volt a fiatalember, de Jézus azt mondta, hogy valami mégiscsak *hiányzik*. Nézzük meg, mit kért tőle? *Add el* mindenedet, amid van – s ő gazdag ifjú volt –, és oszd el a szegényeknek és *kincsed lesz* a mennyben, és jer, *kövess* engem.

23. Az pedig ezeket hallván, igen megszorodék; mert igen gazdag volt.

És eltávozott onnan. Jézus kérése nagyon különleges volt, mert Jézusnak mindig megvolt a gazdagsága. Nem a gazdag ifjú vagyonára volt szüksége, hanem azt tette *próbára* a szívében, hogy vajon ott vagyok-e én [Jézus] a *pénz* előtt? Hova helyezel engem a szívedben? Ez a *gazdagság ural* le téged, vagy tényleg akarsz engem *követni*, és el tudod *engedni* a gazdagságodat?

Jézus nincs ellene annak, hogy *gazdagok* legyünk, hiszen meg van írva: „Ő szegénnyé lett, hogy mi gazdagok lehessünk.”. A baj akkor van, ha ez a gazdagság elkezd *uralni* minket, és *Isten elé lép* a szívünkben.

Ez volt a gazdag ifjú gondja is: mindene megvolt, mégis *pénzvezérelt* lett. Habár minden vagyona az Úrtól származott, a gazdaság fontosabbá vált számára, mint az, hogy Jézust kövesse. Az anyagi javak voltak első helyen a szívében. A gazdagság tehát azért nagyon veszélyes, mert *telhetetlenné* teheti az embert.

Sokan azt hiszik, hogy akkor lesznek jobbak és erősebbek, ha nagyobb vagyonnal rendelkeznek, mint más emberek. Mindenünk – amink van – az Úré, és ha Ő bármit is elkér tőlünk, nekünk oda illik adni azt neki. Így bizonyítható, hogy Ő van elől a szívünkben.

Van, hogy így *próbál* meg minket az Úr. És ha odaadjuk Neki, akkor mennyit is ígér vissza? Százannyit! Tehát nem lehet elszegényedni úgy, hogyha az ember az Úrnak ad. Próbáld csak ki! Nem lehetséges! Aki kölcsön ad a szegénynek, az *Úrnak adta* azt.

Az ifjúnak tehát ez volt a *próbája*, de mivel a *pénz uralta* az életét, nem tudta kiállni a próbát, és *megszomorodott* a szíve. Hiába mondta neki Jézus, hogy ha *követi* Őt, akkor *kincse* lesz a mennyben, és jó élet vár rá, az ifjú *képtelen* volt feladni minden vagyonát. Gazdagon, de nagy szomorúságban távozott. A Máté 19,29-ben fűz hozzá még ehhez Jézus valamit:

MÁTÉ 19,29.

29. És aki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevéért, mindaz százannyit vészen, és örökség szerint nyer örök életet.

Jézus itt kihangsúlyozza, hogy mindazt, amit *feladsz* érte, illetve odaadsz neki, *százszorosán* kapod vissza, de az örök élet – amit csak Ő adhat nekünk – csak örökség által nyerhető. Odaadhatsz száz házat és minden vagyonodat, az örök életet nem fogod tudni megnyerni ezekkel. Az *örök életet* csak *örökség* szerint tudod megnyerni, mert azt az elsőszülött Fiúnak kellett kiérdemelni. Ő, mint örökös, adja neked örökséggént.

Sokan gondolják, hogy a pénzükkel vesznek majd kegyelmet Istentől. Dicsekednek az Úrban azzal, amiket tettek, de ez nem kedves Isten előtt, mert ezzel nem ismerjük el az Ő örökségét, vagyis azt, amit Ő szerzett neked, és amit Ő tett érted.

Az *örök életet* csak örökség szerint tudod elnyerni *kegyelemből*! Nem lehet másként! Az Úr azt akarja, hogy *első helyre* tedd Őt az életedben, s ha valami elé kerülne, azt el fogja kérni tőled. *Nem tud* Isten együtt élni veled *teljes közösségben*, ha valami *más férközött* elé a szívedben.

Nagyon fontos, hogy senki és semmi – például családtag, a gyermeked – *ne váljon bálvánnyá*, azaz *ne szorítsa ki Istent* az elsőről a második vagy harmadik helyre az életedben. Ha mégis így történne, Jézus szólni fog, és el fogja kérni azt tőled. Csak Ő lehet *első helyen* az életedben, és Ő adja örökséggént neked az örök életet.

Lukács evangéliumában olvashatunk egy másik történetet, mely szintén egy vagyonos emberről szól, csak most nem farizeus, hanem vámszedő a szóban forgó személy. Jézus teljesen más módon beszélget Zákéussal, és a végkimenetel is nagyban eltér az előző esettől.

LUKÁCS 19,1–9.

1. És Jézus bemenvén, általméne Jerikón.

2. És ímé, volt ott egy ember, akit nevéről Zákéusnak hívtak; és az fővámszedő volt, és gazdag.

Az Ószövetségből tudjuk, hogy Jerikó az átok városa volt. A történet idejében a vámszedők voltak a társadalom leggyűlöltebb szereplői, mert a római uralom alá került Izraelben az ő feladatuk volt, hogy vámot szedjenek az elnyomó hatalom részére. Néha azt is elvették, ami nem járt volna nekik, és persze mindezt nem mindig a legbarátságosabb módon tették.

3. És igyekezett Jézust látni, ki Ő; de a sokaságtól nem láthatta, mivelhogy termete szerint kis ember volt.

4. És előrefutván felhága egy eperfüge fára, hogy Őt lássa; mert arra volt elmenendő.

5. És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda néki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házadnál kell maradnom.

Valami megmozdult Zákeusban. Szerette volna látni Jézust, de kis termete miatt a nagy tömegben ez nem sikerült. Az ember mindig *talál megoldást* arra, amit *nagyon szeretne*, s Zákeussal sem volt ez másképp.

Ott volt a szíven, hogy nagyon szeretne találkozni Jézussal, és bár akadályoztatva van ebben, mégis valahogy el kell érnie, hogy megláthassa Őt, így hát felmászott egy fára. Volt benne egy *törekvés*, ami nagyon tetszett Jézusnak. Az Úr feltekintett a fára, meglátta, és nevéen szólította a vámszedőt. Tudnunk kell, hogy akármilyen kicsinek érezzük magunkat Isten Királyságában, Jézus akkor is *lát minket!*

A farizeus emberről nem derül ki, hogyan hívták, pedig három evangéliumban került rögzítésre! Egyik helyen főembernek, másik helyen gazdag ifjúnak mondja az Ige, de Jézus nem szólította a nevéen őt. *Kapcsolatuk hideg* volt, mert Jézus érezte azt a *távolságot*, amit a törvény hozott létre köztük.

Amikor az Úr a fán lévő Zákeusra tekintett, azonnal *közvetlen* volt vele, a nevéen szólította, majd közölte vele, hogy ma nála kell maradnia. Jézus felnézett, és hozzászólt a kistermetű Zákeushoz – aki a szívében eltökélte, hogy mindenképpen látnia kell Krisztust. Képzeljük el a vámszedő döbbenetét! Ott ül a fán, nézi Jézust, aki egyszer csak felpillant rá, és nevéen szólítja őt! Sőt, azt mondja neki, hogy nála kell ma vacsoráznia!

Jézusnak vannak ilyen csodálatos és *váratlan közlései*, amire a szívünk nem tud felkészülni, csak ha abban az állandó elvárásban vagyunk, hogy Ő szól hozzánk, és megadja szívünk kívánságát. A *közösségnek* ez a *szépsége!* Nem tudhatod, hogy a következő pillanatban mit mond majd neked Jézus az Ő szerelméből! A közösség erről szól!

Jézus lehívta Zákeust a fáról, és azt mondta neki, hogy ma nála kell vacsoráznia. Miért éppen Zákeushoz kellett menni Jézusnak vacsorázni? Hiszen oly sok más helyre mehetett volna! Honnan vette Jézus, hogy éppen ott „kell” vacsoráznia Zákeusnál?

Jézus azt mondta: „Amiket látok az Atyámnál cselekedni, azokat cselekszem és szólok.”. Vagyis, mivel az Atya *látta* Zákeust – és azt, hogy *éhes* volt a szívében arra, hogy Jézust láthassa –, ezért az Úr *elrendelte* a Fiának, hogy aznap ott kell vacsoráznia. Nagyon *sokat adhat* nekünk az, ha olyan *éhség* van a szívünkben, mint Zákeusnak, aki mindenre hajlandó, odaszánt hittel mászott fel a fára azért, hogy akár csak egy pillanatra is, de láthassa Jézust.

6. És sietve leszállt, és örömmel fogadta Őt.

7. És mikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, mondván hogy: Bűnös emberhez ment be szállásra.

Nagy öröm volt ekkor Zákeus szíven! A farizeusok viszont zúgolódni kezdtek, hogy Jézus bűnös emberhez megy be, rossz emberrel áll szóba, hiszen Zákeus nem tartotta meg a törvényt: lopott a vámból, ami által ő is gazdag lett. A farizeusok bűnösnek mondták, hiszen nem tartotta meg a parancsolatokat, de Jézus mégis *felfigyelt* rá, és közösséget keresett vele.

8. Zákeus pedig előállván, monda az Úrnak: Uram, ímé minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe.

Mi történt ezzel a Zákeussal, aki eddig fővámszedő volt, és abból gazdagodott meg, hogy lopott abból, amiből csak lehetett? Jézus feltekintett rá, és azt mondta, hogy nála vacsorázik. Jézus a szeretetét vitte ennek az embernek, ami *megindította* Zákeus szívét, és *megtért* azokból a dolgokból, amik addig nem voltak helyén valók Isten szemében – hiszen a törvény Isten kívánságait tükrözi.

Abban a pillanatban megtérésre indult a szíve. *Késztetést* érzett arra, hogy jót cselekedjen, de ezeket a reakciókat nem a törvény váltotta ki belőle. Odaadta a vagyonát azért, mert a szeretet – vagyis az, hogy Jézus felfigyelt rá, hívta őt, és *közösségre vágyott* vele – megindította erre a szívét.

A gazdag ifjú – aki törvénytisztelő volt – egy darab dénárt nem tudott odaadni Jézusnak, mert a törvény *hideggé tette* a szívét. Zákeus szíve pedig *megindult* Jézus *szeretetére* és *közelségére*. Látjátok, hogy mit tesz az emberrel a törvény? Itt van a példa. Ugyanakkor azt is láthatjuk, hogy mit tesz az, amikor Jézus *meglátogat a szeretetével*, törvény nélkül.

Nem mondta neki Jézus, hogy „Ejnye-bejnye, Zákeus! Mennyit loptál? Honnan ez a gazdagság?”. Bár lopni nem helyes – ezt mindenki tudja –, Jézus *nem fedtte* meg őt, és nem is kárhoztatta, *csak szerette*. A *szeretet megindítja* az ember szívét!

Az *Úr jósága* indít megtérésre, és nem a törvény! Mégis a törvényt sorolják a keresztyének manapság nagy buzgalommal, és ha eltévesztünk valamit, akkor a fejünkre olvassák, de ettől még nem fogunk megváltozni!

Ez csak arra jó, hogy *nagyobb kárhozat* alá kerüljünk, és még *jobban eltávolodjunk* Isten szeretetétől! A törvénykezés csak egyre messzebb visz minket attól, aki már elvitte a bűnt, és megfizette értünk az árat!

A törvény már nem áll annak az útjába, hogy *szabadon szerethessem* Jézust! Ez az, amit Zákeus megérezett. Az az életünk *kincse*, hogy Jézust *szabadon szerethetjük*, törvény nélkül! Szabaddá lettünk a törvénytől, és a *szeretet birodalmába* kerültünk be! Átvitt minket az Ő szerelmes Fiának országába!

LUKÁCS 19,1–9.

9. Monda pedig néki Jézus: Ma lett üdvössége ennek a háznak! Mivelhogy ő is Ábrahám fia.

Zákeus megtért. Mindent ki akart igazítani, amit addig rosszul tett, és üdvössége lett. Hogyan lett ez az *üdvösség*? Törvény által? Kárhoztatás által? Neheztelések által? Nem! Jézus nem kárhoztatta, nem neheztelt rá, *csak szerette* őt. Lehívta a fáról – mert már nem kell olyan távol lenniük egymástól –, és vacsorázni ment hozzá.

Jézus *közösséget* vállalt vele azért, mert tudta, hogy az Atya látja Zákeuson, hogy *nyitva* van a szíve. Sok olyan embert *talál meg* így Isten nap mint nap, akik *befogadják* ezt a szeretetet. A megtérés akkor jön, ha az ember fel tudja fogni, hogy az *Atya szereti őt*, és emiatt tudja, hogy az Atya mit cselekedne az ő helyében.

Az Istennek jósága megtérésre indít. Ezt írja a Biblia a Rómabeliekhez írt levél 2,4-ben.

RÓMA 2,4.

4. Avagy megveted az Ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?

Az *indít* minket megtérésre, ha *közelebb* kerülünk Istenhez, és az Ő *szerető* szívéhez. Ha fel tudjuk *dolgozni* a szívünkben az Ő szeretetét, akkor fog *elindulni* az a folyamat, hogy

kezdünk *rálátni* arra: mi az, ami nem Isten szerint való az életünkben; mi az, amit Isten szeretete nem így tenne. Az *Ő kegyelme és szeretete* által tudunk *kijönni* ezekből a helytelen dolgokból! Máshogy nem lehet! Ha törvényből tennénk ezt, akkor szívünk rideg maradna.

Sajnos még ma is rengeteg keresztényt rekesztenek törvény alá. Nagyon vigyázni kell arra – ha ilyen keresztények szájából halljátok a törvényt –, hogy *meg ne fertőztessetek!* Ne kezdjete el úgy gondolkodni, ahogy ők, mert az *ő* szívük nincs közelebb Istenhez azáltal, hogy megtartják a törvényt.

Amire az Isten *vágyódik*, az a szívünk! Kezdetől fogva – már Ádám óta, akivel a hűvös alkonyatban sétált együtt az Úr – vágyakozik az emberrel való *közösségre*. Vágyódik az után, hogy még *közelebb* lehessen az emberhez, akit *közösségre és szeretetre* teremtett.

Az *angyalokat* nem tudja szeretni Isten! Nekik csak *parancsolatokat* ad, amiket meg kell cselekedniük. Az *embernek* viszont *szabad akaratot* adott, és azt mondta: „Ha akarod, szeret-hetsz és szolgálhatsz engem.”. De Istennek csak az kedves, ami *tiszta szívükből* jön, és amit a *szeretet ihlet!* Minden más, ami a törvényből jön, az rideg és hideg; az kőtáblákra van írva.

Isten azt mondta, hogy *újat cselekszik*: a köszíveket elvette, és adott helyettük érző hús-szíveket, hogy *azt a szeretetet* tudd érezni, *amellyel Ő szeret*. És az *Ő szeretetével vezérelten* tud cselekedni azokat, amik Neki kedvesek. Látod a különbséget? Óriási a különbség!

RÓMA 6,14.

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Az Ige szerint felmentésünk van a törvény alól. Isten azt mondta, hogy *tud jobbat* a törvényénél, és *közölte* velünk az *Ő szeretetét*, hogy az *vezéreljen* el minket arra, hogy mit szabad, és mit nem.

Sok keresztény átírja a fenti verset a következőképpen: „A bűn tirajtatok már nem uralkodik, mert betartjátok a parancsolatokat.”. Ezt írja? Nem! Kimondottan felhívja a figyelmünket arra, hogy azért nem uralkodik rajtunk a bűn többé, mert már nem vagyunk törvény alatt! Akkor miért soroljuk ezeket? Az ördög munkatársai vagyunk ilyenkor, hogy kárhozat alá helyezzük a másikat.

Ha a *parancsolatokat* halljuk, akkor a szívünk azonnal megszólal: „Igen, ezt valóban nem így kellett volna tennem...”, és *kárhozat alá* kerülünk! Ha *Isten szívétől* halljuk meg, hogy nem így kellett volna cselekedni, akkor rögtön hozza a *megbocsátást*, az ölelést.

És azt mondja *balzsamos* hangon, hogy „Gyere, menjünk tovább! Legközelebb már nem rontod el”, és előrevisz. Tehát *rámutat* a hibáidra, de *nincs kárhoztatás* benne. *Felszabadul a hited*, ami a legnagyobb kincs a földön Istennek!

Jézus azt mondja: „A törvény ad erőt a bűnnek, hogy a bűn volta még jobban kitűnjék.” Így van megírva. Ha a *törvény* van a szemünk előtt, akkor *kísértés* ér minket arra, hogy azt megcselekedjük. A törvénykező keresztényeket *kerüld* mindaddig, amíg ez az igazság nem vert gyökeret a szívedben!

Ha már meg tudod győzni arról őket, hogy nem úgy van, akkor szeretetben megintheted őket. De ne bocsátkozz vitákba! Ha érzed, hogy a másik nem nyitott szívvel hallgat téged, hanem ellenségeskedik, akkor mondd el egy imát érte, és engedd őt az útjára, mert még nincs itt az ideje, hogy befogadja a szíve azt az igazságot, ami nálad már megérett.

Te már világosságban jársz, de ő még nincs ott, ahol te! Ő még törvényben gondolkodik, kárhozat alatt van. Miért baj ez? Azért, mert a következőképpen működik ez: a halálnak – ami munkál a világban – van egy fullánkja, és a halál fullánkja a bűn – mondja a Biblia. A bűnnek pedig hol van az ereje? A törvényben!

1KORINTHUS 15,56.

56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.

Ha a *törvényt* tartod szem előtt, akkor a bűnt *erővel töltöd fel*. Erőt adsz neki ahhoz, hogy hatalmat vehessen az életed felett, pedig az Írás azt mondja, hogy a bűn tirajtatok már *nem uralkodik*! Ez nem azt jelenti, hogy nem *követheted el* azt a bűnt, hanem hogy *nem vesz hatalmat* feletted, ha szem előtt tartod azt, hogy te már *kegyelem alatt* vagy.

Ki tudsz jönni belőle! *Tovább* tudsz menni Istennel az Ő kegyelméből úgy, hogy szent és igaz vagy, és Őt tudod szolgálni. Nagy kegyelem az, ha megismerheti az ember, hogy a bűn ereje a törvény. Ezért a törvényt soha ne vizsgálgassátok, hiszen el lett törölve! Az annak az időszaknak adatott, amikor még az örökös kiskorú volt – írja a Galatákhöz írt levélben az Ige.

Abban az időben volt rá szükség. Amíg az Úr előhozta a Messiást, *törvény* alá voltak rekesztve az emberek, most pedig felszabadultunk a törvény alól, és *kegyelem* alá kerültünk. Isten eltörölte a törvényt, előhozta helyette a kegyelmet!

Sokan azt mondják, hogy ha így *hirdetjük a kegyelmet*, akkor azzal azt a tudatot erősítjük az emberekben, hogy szabadon élhetik a bűnös életüket. Ezért ezt sok keresztény veszélyesnek tartja. Szeretném tisztázni, hogy ezt nem én hirdetem, hanem a *Biblia írja*! Én csak elmondom az Igét.

Egy dolog azonban biztos: a bűnt azelőtt is elkövették, amíg „nem adtam nekik engedélyt rá”. Így igaz, ugye? Azelőtt is volt bűn! Én nem azt mondom, hogy szabadon cselekedd meg a bűnt az életedben, hanem azt, hogy ha *megismered Isten szerelmét*, akkor az *szorongatni* fog téged a *jóra*. Szeretetből tedd azt, amit kell, és ne törvényből! Így közelebb kerülsz Istenhez!

2KORINTHUS 5,14–15.

14. Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket,

Mit jelent ez az igevers? Azt jelenti, hogy olyan *rabja* lettél az Ő szerelmének, hogy nem tudsz másképpen tenni, csak úgy, ahogyan az Ő szíve *lűktet*. Nem tudsz mást tenni! Pontosan azt cselekszed, ahogyan a törvényben meg van írva, de nem azért cselekszed, mert ott meg van írva! Ha megtartanád a törvényt, attól még nem ismernéd meg Istennek szerelmét. Látjátok a különbséget? Isten egy *magasabb szintre* emelte az övéit.

15. Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki érettük meghalt és feltámasztatott.

Jézus az az egy, aki meghalt mindenkiért, és Őbenne te és én is meghaltunk. Isten egy *új életre hív el* minket, és azt mondja, hogy ezt az életet akkor tudod élni, ha *Krisztus szerelme* szorongat téged!

Ha ismered a tízparancsolatot, a törvényeket, de nincs meg benned ez a szerelem, akkor képtelen vagy annak élni, akit Isten feltámasztott a halálból. Akkor csak magadnak tudsz élni. Ki tudod pipálni, hogy ezt mondja a törvény, és én megcselekedtem, de Jézusnak nem lesz kedves illat az oltár előtt az életedből. Nagyon nagy különbség.

Azokat kell tehát cselekedni, amiket Jézus mond a szívedben, és ha *elvéted*, akkor is van *folytatás*, csak ki kell *igazítani* magadat. Krisztusban nincs kárhoztatás! Ő a *szívünkre* tekint, és ott a *szeretet* törvényére, hiszen csak azzal tud *együtműködni*, semmi mással!

JÁNOS 14,23.

23. Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.

Látod, mit kér Jézus? Azt, hogy az Ő szeretetéből cselekedd mindezeket! Ha valaki szereti Jézust, akkor megtartja az Ő beszédeit. Ha valamiben másképp cselekedtél, mint ahogyan Jézus beszédei írják – vagyis szem elől vesztetted a szeretetet –, gyorsan *térj vissza* azokhoz!

Mit mond a szívedben a szeretet? Ha *elcsendesedsz*, tudni fogod, hogy ezt nem így kellett volna tenned vagy mondanod, mert – még ha jogosan is tetted, vagy csak az igazat mondtad, de – lehet, hogy megbántottad vele a másikat. Meg kell térded!

Azt írja a Biblia, hogy az *igazságot* szóljátok *szeretetben*! Az igazságot nem gorombán, hanem szeretetben kell mondani a másiknak! Ha mégis indulattal tetted, akkor meg kell térded belőle! Szereted az Urat? Ha igen, akkor nem sértheted meg a másikat!

Létezik a szeretetnek egy alap csomagja: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”. Ez az *alap szeretetcsomag*.

Efölött van egy másik: „És ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.”. Ez egy magasabb szintű megnyilvánulása az Ő szeretetének, amely Zákheus esetében is jelen volt, amikor Jézus azt mondta neki, hogy ma hozzá fog menni, vele akar vacsorázni, hogy Zákheus megismerhesse őt.

Egy *magasabb szintű* megnyilvánulási formája a szeretetnek a *lakozó szeretet*. Ez nem az a szeretet, amiről János evangéliumában olvasunk, hogy „Isten úgy szerette a világot, hogy odaadta az Ő egyszülött Fiát”, azt *mindenkiért elvégezte* – de *nem mindenki fogadta be*, és *nem mindenki jár benne*. Van efelett egy olyan szeretet, amikor te *fogadod be* Őt, és Ő *lakozást vesz benned*. Ez a lakozó szeretet.

Közel-Keleten az a szokás, hogy ha jön egy vendég, és befogadod, akkor nagy *ünnepséget* tartanak, melynek minden költségét a *befogadott* vendég állja; ő gondoskodik mindenről. Ilyen a *lakozó szeretet* is! Isten azt mondja, hogy az *Övé minden költség*, mindenről Ő gondoskodik, mert ott lakozik bennünk. Csak *teret* kell adnunk Neki, és Ő meg fog nyilvánulni!

Ez egy *magasabb szintű* szeretet-megnyilvánulás, mely minden pillanatban megnyilvánul, és megadja, amire szükségünk van. Ha kell, megvigasztal, ha kell, felépíti az omladozó falakat, begyógyítja a szíveket.

Isten arra vágyik, hogy *benned lakozhasson*, és ha ezt szem előtt tartod, és hajlandó vagy vele *együtt munkálkodni*, akkor *betöltötted a törvényt*. Isten a törvényt eltörölte, és azt mondta, hogy ne úgy tekintsünk rá, mint eddig, hanem az Ő szeretete által.

Isten benned lakozik, és az Ő *szeretete vezérel* téged! A Szent Szellem elvezet téged minden igazságra, csak bíz rá magad! Tanulj meg *együtműködni* ezzel a szeretettel, és úgy cselekedni, ahogyan Isten *szeretete diktálja* neked!

Ez a világ nagyon éhes Isten szeretetére! Végtelen *éhség* van az emberek szívében. Mindenhol ezt keresik, de sehol máshol nem találják meg, *csak a Krisztusban*, mert ott lakik Isten *teljessége és szeretete*.

Ez a szeretet – amely benned is lakozik – szeretne *másokhoz* is beköltözni. Ezért legyél nagyon buzgó az Evangélium hirdetésében! Isten szíve *keresi* a világban azokat, akik *befogadnák* Őt. De nem szabad senkire rákényszeríteni az Urat!

Nem az a helyes megoldás, hogy addig zaklatunk valakit, amíg az végül – a béke kedvéért – elmondja az üdvösség imáját. Isten nem ilyen erőszakos! Várd meg, amíg az illető szíve *felébred*! Te csak *beszélj* neki Jézusról! Ha *megérintette* a másik szívét az, amit mondtál, akkor be fogja fogadni Jézust.

A keresztényeknek is nagyon sok gondjuk adódhat az utolsó napokban, hiszen a világ is tele van problémákkal, és az emberek sokfelé keresik a megoldásokat. Vannak olyanok, akik az Úrtól várják a segítséget, és *csalódottá* válnak, *feladják* a hitüket, ha az nem akkor érkezik meg, amikor ők várták volna.

Nekik szeretnék felolvasni egy Igét, amit az Ószövetségben szólt Isten akkor, amikor Izrael népe egy olyan helyzetbe került, hogy az emberi látásmód szerint nem volt megoldás: az egyiptomi sereg mögöttük, a tenger előttük.

Nem volt kimenekedés: vagy a tengerbe fulladnak, vagy az ellenség gyilkolja le őket. A nép Mózeshez szólt, Mózes pedig Istenhez. Isten ekkor egy *bátorító üzenettel* válaszolt a népnek, amely ma már mindenkinek szól.

2MÓZES 14,13–14.

13. Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek, megálljatok! És nézzétek az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik veletek; mert amely egyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok.

Azt mondta Isten, hogy bár vannak ellenségek, akikről most félnek, de ha az *Úrra néznek*, akkor azokat az *ellenségeket* soha többé *nem fogják látni*.

14. Az Úr hadakozik tiérettetek; ti pedig veszteg legyetek.

Hitben vagyunk és hálákat adunk, de nem aggodalmaskodunk és nem félünk! A világnak meg kell látnia, hogy mi *mások vagyunk*, mint a félelemmel teljes, aggodalmaskodó, depressziós világ, mert nekünk azt mondja az Úr: ezektől az ellenségektől – akiket ma láttok, akik akadályoznak – ne féljetek, mert *többé nem látjátok* őket! Hamarosan eljön ez a nap, de addig is nagyon *sok megoldást* fog hozni!

Kiemel minket Isten ebből a világból! Az *elragadtatás* pillanatát – amelyhez minden nappal közelebb kerülünk – *kétezer éve* hirdeti az Ige a gyülekezeti Testnek. Hogy pontosan mikor lesz, az Isten titka, de tudjuk, hogy Isten *kiemel* bennünket ennek a világnak a bajaiból, és az ellenségeket többé nem látjuk!

Ha egy olyan gyülekezetet tekintesz, ahol hirdetik az *Úr eljövetelének* reménységét, és az Úrban való jövőnket, észreveheted, hogy egy ilyen közösségben sokkal *kevesebb a betegség* és tünet, és sokkal *nagyobb öröm* tapasztalható, mint ott, ahol ezt nem hirdetik. Nekünk élő *reménységünk* van! Nem ebben a világban fogunk örökké élni!

A problémák mindig úgy jönnek, hogy azt gondold, örökre veled maradnak. Azt akarják elhíttetni veled, hogy nagyobbak, mint te vagy, de igazából nem tudnak erőt venni feletted! A sátán ijesztgetni és nyomasztani tud, gondolatokat hozhat, de a *Nagyobb lakik* benned!

Amikor Jézus győzelmet vett az ördög felett, te Őbenne voltál, vagyis Isten úgy veszi, hogy *te legyőzted* az ellenséget! A Szent Szellem el fogja *nyelni* az ellenségeidet, *elsöpri* őket az utadból! Meg kell tennie, mert így van megírva. Először veled kell megcselekednie ahhoz, hogy *hírvívő* tudjál lenni másoknak. Egy módon tudja megtenni: ha *hitben* maradunk!

A „veszteg legyetek” azt jelenti, hogy *ne a láthatókra* tekintsetek, hanem Istenre! Ő kergeti el az ellenségeinket, hogy abban a *győzelemben* járjunk, amit Jézus már megszerzett nekünk. Ha *nem látjuk* a győzelmünket, akkor az nincs meg nekünk!

Lásd azt, hogy minden ellenséged felett *győzelmed* van! Isten valamilyen módon *elkészítette* a megoldást, sőt! Ha valami akadályoztatás van, vagy te magad tévedtél, akkor készít egy másik megoldást! Mindig készít egy újabb és *újabb kimenekedést* a számodra! Ezért nem mondhatod azt, hogy a te helyzeted már elveszett Isten előtt. Ilyen nincs!

Istennek hatalmas erejű *angyalai* vannak, akiket kiküldött a világba, hogy *együttműködj* velük a hitedben. *Szöld az Igét*, és ne keseredj el! A szeretet felemel! Jézus feltekintett a fára, és látta Zákeust. Ő *látja a helyzeteinket*. Látja az éhes szívünket, a jó szándékot és a hitünket.

Nem vagyunk magunkra hagyva ebben a világban! Nem élhetünk úgy, mint a világ, vagy úgy, mint azok, akiknek nincs reménységük! Ugye azt mondja a Biblia, hogy mi nem olyanok vagyunk, mint azok, akiknek nincs reménységük?

Hiszem, hogy ma szikrát kaptál, és hogy megragad az, amit Isten elvégzett érted. Ha ezt teszed, akkor tud Isten *hadakozni* érted. Hitben legyetek, és dicsőséges bizonyságokkal fogtok visszatérni, mert Ő megcselekedte.

Az Úr Igéje hangzott el, és az nem tér vissza Hozzá üresen, mert megcselekszi azt. Ha *bekerült* ma a szívekbe, ott *elvegyül* a hittel, és az a hit cselekszik. Hitben legyetek – mondja az Ige –, és azokat az ellenségeket, amiket ma láttok, soha többé *nem látjátok* majd!

Az ember hajlamos arra, hogy kicsit elcsüggedjen, megkérdezve az Urat, hogy merre van a megoldás és miként? De az Úr azt mondja, hogy el *ne csüggedjete*k! Tudod-e, hogy aki benned lakozik, Ő *látja* a győzelmedet? Ő kidolgozta azt, te pedig *munkatársa* vagy!

Végül a *Veszek a szent vérből* című imádságot mondta el a gyülekezet.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.